

Egész évre	12 frt.
Félévre	6 „
Negyedévre	3 „
Egy hónapra	1 „

Megjelenik minden nap, az ünnepek követő napok kivételével.

KELET.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Hirdetési díjak:
Négyezer hasábozott garmond sor ára 6 kr.
Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr.
Nagyobb és gyakori hirdetéseknek külön kedvezményt is nyújt a kiadóhivatal.
Hirdetéseket felvesznek:
Bécsben: Oppelk Alajos (Wollzeile 32)
„ Haasensteint és Vogler (Neuer Markt 11.)
Pesten: Lang Leopold (Erzsebet-tér 9 sz.)
Nyitótéri cikkek
garmond sora után 20 kr. fizetendő.

Szerkesztői szállítás:

Belső-farkasutca 76. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

Az értékesb cikkek díjaztatnak.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Kiadó-hivatal:

Stein János könyvkereskedése, hova az előfizetések s hirdetések küldendők.

A „KELET” politikai és közgazdasági napi lap hatodik évnegyedére

kérjük az előfizetési pénzek mielőbbi beküldését, legezélszerűbben postai utalványlapokkal.

A lap szellemi része felől kezeskedik a szerkesztőség buzgalma és a munkatársak bőv sorozatának szakavatottsága.

A lap kiállítása körül alólított kiadó-hivatal minden kitelhetőt elkövet, hogy a t. előfizetők méltó igényei kielégítenek.

Az előfizetési árak a régiék:

Egész évre 12 frt. Negyedévre 3 frt.
Félévre 6 frt. Egy hónapra 1 frt.

Egyes szám ára 5 kr.

8 előfizető után tiszteletpéldánnyal szolgálunk t. gyűjtőinknek.

Végül figyelemztetjük t. előfizetőinket a különös kedvezményre, melyben, olcsó könyvek megszerzése által, a „Kelet” előfizetői részesülnek.

A „Kelet” kiadóhivatala.

Pest, máj. 25. 1872.

(A.) Horvát Boldizsárnak választói előtt Szombathelyen tartott beszéde képezi a nap főeseményét. A volt igazságügyminister mindig a kitűnő szónok nevében állott; azok közé tartozik ő, kikben a legnemesb emberi érzelmek ritka tudományossággal s nemcsak szakaszerű, hanem általános politikai képzettséggel párosulnak s már maga azon körülmény, hogy ő, a democraticus haladás folytonos szószólója és a szabadság szorgalmas magvetője négy évnél tovább tagja maradhatott a magyar kormányának s pártunknak még ma is egyik vezértagjaként szerepel, már maga ezen tény a legfényesebben kimutatja az ellenzék ama vádjának hazug voltát, mely pártunkat s a kormányt reactionarius vellettségekkel gyanúsítja.

A hol a pártvezér, maga Deák Ferencz a „democraticus haladás”-t hangsúlyozza, a hol a párt minden előkelőbb tagja, mint Csengery, Horváth Boldizsár, Kautz stb. ismételik e nemes jelszót s megvalósítását szavukkal ígrik, ott a reactionarius érzelmek vádját csak a gonoszság vagy szűkefűség ejtheti ki. Ez a párt, mely egyesíti magában mindazon elemeket, melyek az 1848-diki törvényeket előkészítették, kivívták s midőn tulzás miatt elvesztették, vér és rázkodtatás nélkül újból visszaszerzik azokat, nem ígéretekkel, nem a phrásisok csalálmával, hanem hangosan beszélő tettekben bizonyította be szavadelvű intencióit, s multja, nem pedig a sületlen programmok, mint ellenfeleinél, képezi jövő politikájának biztosítékát.

Mindezek elmondására két körülmény készítetett bennünket. Először Horvát Boldizsár remek beszéde, melynek minden szavát a meggyőződés egész melegségével a legjózanabb, legtisztább szabadelvűség engi át, másodsor pedig ama csufos vád, melyet az ellenzék lapjai épen legközelebb emeltek pártunk ellen. A közoktatási tálcás tagjainak kinevezését ugyanis az ellenzék lapjai azon elcsépeelt vád megújítására használta föl, hogy ime lássátok!

Deák-párt a reactió és ultramontanizmus karjaiba vetette magát. Ily csufos erdítés ellen lehetetlen ki nem keltnünk. Nem akarjuk a közoktatási tanács kinevezett tagjait védelmezni, sőt szívesen

elismerjük, hogy az indignatio, melyet több tag kinevezése még az első rangú Deák-párti lapokban is keltett, részben indokolt, de azt nem engedhetjük meg, hogy a közoktatási ministerium egy szakintézkedése az egész párt rovására irassék. Ez a legnagyobb igazságtalanság, mely csak szenvedélytől elittasult ellenzékünk-től telik ki. Pauler hibát követhetett el, a Deák-párti lapok egyrésze megróttá emiatt; de a baloldálnak ez nem elég, az ő rosszakarata a hibát mindjárt pártunk rovására írja.

Különbben nem az egyetlen bűn, melyet a baloldal az igazság ellen elkövet, nem ez az egyetlen hamis vád, melyet pártunk ellen emel. De a nép józansága tudni fog ítéletet mondani s a nagy ítéletmondás, a választás be fogja bizonyítani, hogy a magyar nép politikai érettsége megkülönbözteti a jót az igaztól s ujjal diadalra juttatja ama pártot, mely a hazát a zsarnokság karjaiból a szabadság ígért földjére visszavezette s azóta nyugalomát és jövődő létét a czélszerű és politikai észely által sugalt intézményekkel biztosította.

Pest, május 24.

A „Magyar Polgár” 114-ik számában egy csik-szeredai levelet olvastam, mely a kormány figyelmét az uzi vám dolgára felhívja, nevezetesen, hogy moldvai s magyar részen az út járható állapotba helyeztessék. Utánna jártam a kérdéses tárgynak s volt alkalmam meggyőződni, hogy Csikszék ez iránti fölterjesztései nem maradtak hatástalanok. Az uzi út jókarba helyezése a pénzügyministerium figyelemztetése a közlekedési ministeriumot s ez intézkedett az út kijavításáról magyar területen. Az sem került el a kormány figyelmét, hogy Moldva területen egy híd hiányzik s az út elhanyagolt állapotban van s mihelyt erről értesült, rögtön megkereste a közös külügyi kormányt, hogy ez irányban befolyását érvényesítse. Ebből örömmel győződhetik meg Erdély s fog kétségkívül meggyőződni a csik-szeredai levelező is, hogy a központonban a helyi apró bajok is azon fogékonyssággal találkoznak, melyre az országos nagy bajok nem hiába számolnak.

A mi ugyan e levélnek panasztát illeti, hogy moldva-közzékok ártatlan embereket megtámadnak, alapos okom van állítani, hogy a külügyészség erről is tudomással bír és kétség-telenül hajlandó megtenni mindent a sérelem orvoslására. Mennyiben lesz sikere törekvéseinek, ezt persze igen bajos meghatározni oly országgal szemben, hol a közbiztonság és igazságszolgáltatás oly rossz állapotban van, mint a szomszéd Romániában.

Zs.

Egy kis királyság.

(Vége.)

Valóban! ha a nyelvek dolgában a B. ur kijelölte uton haladnának a többi nemzetségek is, nem sokára készen volna hazánkban mind az egész állam, mind az egyes nemzetségek kárára a bábeli zavar és egész fiatal korunkat nyelvek tanulásával kellene töltönnünk. Lennének ám akkor ügyes szakemberek!

B. ur, úgy látszik, szász atyjait az elmagyarosodástól félti. Megvalljuk, hogy a szászokra nézve abban nem látnék nagy szerencsétlenséget, sem a magyarokra nagy szerencsét; mert méltányolva a szász nemzeti jellem sok kitűnő tulajdonságait — oly tulajdonságokat is oltánának be nemzeti testünkbe, melyek eddig hiányoztak! De nézetem szerint a szász elem épen azért, mert nem csatlakozik a magyarhoz s magának a királyföldön majdnem souverain állást akar kivívni, — oly földön, a hol B. ur eszméjének más részről is történendő érvényesítésével alig lesz sok ideig a hegemon, — nézetem szerint a szász elem inkább tarthat attól, hogy a román elembe nyom nélkül beolvad, mi több helyen már meg is történt. Nem kell nagy profétának lenni,

hogy előre lássa az ember, miszerint a királyföldön lakó románság leend — B. utjain járva — nemsokára örököse azon előjogok, kiváltságoknak és félsoverainitásnak — melyek után B. ur a szászok számára fáradozik épen ennek kárára. Nem kétélű kard-e az, B. ur, mely után csecsemőként nyújtja karjait? Ha ön szerint menne a dolog, az utolsó szász nem tudna jobban magyarul, mint németül, de bizonyára jobban románul!

Ez már a románokra nézve szerencse, a szászokra nézve szerencsétlenség fog lenni, mert miveltebb elem olvad be miveltebbébe.

A józan magyar embernek — s ilyenekből áll talán a magyar kormány és magyar nemzetiségű képviselők többsége — magyarisálás eszébe nem juthat: hanem azt követeli, hogy „add meg a királynak, hazának s ennek törvényeinek, — mi az övé, s ha nemzetiséget bálványként imádod, bálványodnak is megadhatod aztán azt, mi nem a hazáé”.

Avagy a nem a királyföldön lakó németek nem épen oly jó németek-e mint a német-szászok? Vagy talán B. ur ezek számára a valódi németiség privilegiumát is igénybe akarja venni?

Már pedig a magyarországi nem-szász-németek jó németek, de megtudják mégis dusan adni, mi az államé. Azért mi is követel-nénk, kérnénk B. ur és követői részéről is — a protestans-ultramontan „Sieb. Wochenschrift” reactionarius, határozottan magyarrelle-ues érzelmű bajnokait — (majd azt irám boldondjait) tekintetbe nem is véve — egy mákszemnyi honszeretetet, egy cseppceske háládatosságot a magyar nemzet iránt és ragaszkodást azon nemzethez, melynek választott királyai a szászok elődeinek „ad coronam — patriam ac rempublicam — defendendam” ajándékozták bércezes hazának legszebb s legtermékenyebb részeit, nem pedig a czéltől, hogy utódjaik egykor telhetetlen követeléseik által a hazát eltemetni, e koronát összefitiporni segédkeztet nyujtsanak, akár öntudatosan, akár nem. Kérnök azt a magyar nemzetnek a német-százokért még a jelenben is szerzett érdemeiért, melyeknél fogva őket nem csak a méltányosság végső határáig védjük és kiméljük, hanem a szász elemet mint egy elkényeztetett gyermeket czirgatójuk. Vagy nem egyéb az elkényeztetés és simogatásnál, ha annak minden a haza törvényei keretébe beférő kiváltságait meghagyjuk, míg a saját vérünkötől, a székelőtől s a nemességtől, vérrel szerzett minden előjogait visszakerjük, melyet mindkető csakugyan örömmel tesz le a közös haza oltárára. De B. ur régi privilegiumokkal nem elégszik meg, neki még újak is kellenek.

De hogy nem okulhat egy okos, politikával foglalkozó ember mint B. ur, más nemzetek s nemzetségek és nyelvek sorsán, mint pl. a lengyeleken? Mint hogy pedig — eltekintve más nemzetségektől — a „Sieb. deutsche Wochenschrift” összes hívei, a „Sieb. Bothe”, „Kronstädter Zeitung” stb. satellitáinak nagyobb része, az ujszások egyik része, úgy s még tulzóbban lépnek föl destructiv követeléseikkel, mint B. ur, — mindezeket s ehhez hasonló mozzanatokot tekintve, nem tudjuk eléggé és ismételve hangoztatni, hogy kormány- és országgyűlés, a haza integritása s a magyar, mint hivatalos nyelv körül hozott minden törvény kárlehetlen foganatosítása fölött örökdíjék s minden attentatumszerű föllépéseket, törtéjenek azok bármely oldalon, a büntető törvény egész szigorával visszautasítson.

Köteles ellenben a kormány minden méltányos kívánságát az egyes nemzetségeknek előkegyenséggel teljesíteni és semmi alkalmossal az egyes személytől, mely az államot kívánja szolgálni, egyebet nem kérdezni, mint: minősítve vagy-e, tiszteled-e a haza törvényeit, akarsz a haza érdekében fáradozni? Mert felekezet, nemzetség, nagy születés nem kriteriuma sem a jó hazafinak, sem a jó állam-szolgának!

P. S.

Korizmic László választóihoz.

Vizaknán, máj. 19-én.

(Folytatás.)

Szabályozásra vár t. választók, országgyűlésünk felső-háza, melynek alapjai tekintettel a jelen idő követelményeire, elavultak. Kell

tehát, hogy e fontos és szükséges intézmény, mely államéletünkben a mérséklő temperamentum, új és tartós alapokra fektettség. Elszakad ugyan néha a kerékkötő is, de ez tán egy esetben történik, százban pedig megteszi hasznos szolgálatát.

Szükségünk van egy helyesen átgondolt honosítási törvényre, melynek alapján a külföldről az életre való ipari erők beszivárog-hassanak hozzánk. A vagyonos és értelmes külföldi elemtől nincs mit tartanunk. Ezekből hazánk csak gyarapodást várhat.

Meg kell oldani azon kérdéseket is, melyek a fennállott hűbéri viszonyokból fakadva, ezideig még elintézve nincsenek. Ilyenek a regálék kérdése, a malomjog, a halászat s vízhasználat.

Az adókra nézve t. választók, én, önöknek más ígéretet nem tehetek, mint hogy mindent el fogok megválasztatásom esetében követni, arra nézve: hogy azok felosztása minél igazságosabban, behajtásuk pedig minél kevesebb költséggel és zaklatással történjék; és hogy egy némely adó-nem, mihelyt arra a lehetőség megjön, oly formán alakíttassék át: hogy az állam megkapja a magáét, az adózó ellenben, könnyebben viselhesse a terhet, s hogy e tehernek hatása a termelés fejlődését ne akadályoztassa.

Az adókat az emberek általában nem igen szívesen fizetik. A mi velük némileg kibékít: csak is mérsékelt voltuk, helyes felosztásuk s azon tudatban fekszik: hogy nélkülük az állami élet lehetetlen.

Valamint az egyesnek, családnak, és köz-ségnek mindennemű szükségéik vannak, úgy van az államnak is: a különbség ez irányban csak a mértékben van.

Ha tehát a polgárnak meg is kell nyugodnia az adók fizetésében, azt joggal kívánhatja: hogy azok ne legyenek súlyosabbak a kellőnél, és hogy helyesen legyenek kivetve, behajtva s kezelve.

Ez érdemben, szerintem a mielőbbi kiigazítást a földadó várja. Nemcsak azért, mert e teher fundamentalis, következéské az minden egyéb termelési tényezőbe is befoly; de kell sietni a kiigazítással, annál fogva is, mert a feladat nagy, a megoldás sok munkával jár, s a legjobb esetben is 4-5 évet fog kívánni végrehajtásához. A létező földadónak elvei különben helyesek. A végrehajtás s az alkalmazásban van a dolog elhibázva annyira, hogy a kihozott katasztrális tiszta jövedelmek a való-ságnak csak ritkán felelnek meg. Legnagyobb baja pedig az egész műnek: hogy szemben a létező tényekkel a helyes arányosságot nélkülözi. A létező alapon tehát a földadónak helyes felosztása egyáltalában nem eszközölhető: ez okon a mindenki irányában egyenlő mértékkel való mérés kötelessége is szükségessé teszi a törvényhozássra nézve e fontos kérdésnek mielőbbi elintézését.

Igazítást fognak kívánni közvetett adó-nemeinknek is többjei. Azok nevezetesen, melyek gazdasági nyersanyagaink feldolgozásánál akadályként mutatkoznak.

A dohány-adót, mely úgy a mint ma létezik, annyira korlátozza a termelést, kereskedést és ipart; s azon felül egy valóban alkotmányos ország életébe sehog sem illik; fel kell szerintem cserélni a mihelyt csak lehet, más megfelelőbb módozattal. Sokan nem tartják ugyan ezt a mostani tekintélyes jövedelem kockáztatása nélkül lehetőnek; én azonban t. választók, nem osztom e nézetet, sőt meg vagyok győződve arról, hogy igenis lehetséges a dohány monopoliomot megszüntetni, és egyúttal az államnak is eddigi jövedelmeit biztosítani.

Ne várják t. választók, hogy a megoldás mikéntjére nézve ezuttal részletekbe menjek, mi igen messzire elvezetne engemet jelenlegi feladatamtól. E helyett azt vegyék tudomásul, hogy a dohány-monopoliomot, mi pártunk csak azért tartotta fön eddig, mert annak milliókra menő jövedelmeit nem nélkülözhetette; más termelési tárgyakat és ágakat pedig helyette és ezuttal megadóztatni nem akart.

Azon felül az ily fontos közgazdasági kérdés helyes megoldásához a dolog és helyzetünk természete szerint is, ovatosság, tanulmányozás és előkészüldés kell.

Én, t. választók e kérdés tanulmányozá-

eső sem volt képes kedvét szegni a mulató se-regnek s egy kis zavar, sürgés-forgás csak ad-dig volt, míg bevonultunk a nyírák rőtönzött tánctermébe. Az ég azonban alig egy órá mulán ismét kiderült, s a kedélyes társaság legnagyobb része kivilágos viradtig mulatott. Salamon bandája és a katonai zenekar váltogat-va szóló vig dallamai mellett.

— Az első erdélyi vasutársaság köze-lebb tartandó közgyűlése alkalmából közzétette üzletjelentését, melyből kiemeljük a főbb ada-tokat. A társulati vonalok hossza 38,24 mért-föld volt s így a megelőző évhez képest 6.85 mértfölddel gyarapodott. — Rendkívüli elemi viszontagságok folytán 5 mföldnyi vonalré-szen (Alvincz-K.-Fehérvár) 45, illetőleg 60 napig szünetelt a forgalom, mi a jövedelmet jelentékenyen csorbitá. Szállított pedig az egész évben: 356.973 személy és 5.546,427 mázsa teher; az összes bevétel 1.562,362 frtra a kiadás 1.132,896 frtra rugott s így a 35 millió frtnyi részvénytőke kamatoztatására csak 429,459 frt marad és az állam által mintegy 1³/₄ millió frt lesz fedezendő.

— Tüzoltók értekezlete. Az 1873-ik évi világkiállítás alkalmával gr. Széchenyi Ödön indítványa folytán Bécsben tartandó nemzet-közi tűzoltó-értekezlet ügyében a tárgyalások f. hó 18., 19. és 20-án tartattak, és gr. Széche-nyi ezen időszéri indítványa az előértekezleten nagy számban megjelent német szövetségi tűz-oltó-egyletek által egyhangulag elfogadtatott. Az ügynek kivételére egy Bécsben székelő köz-ponti bizottság nevezetett ki, melyben Ma-gyarországot: gr. Széchenyi Ödön és Krause Waldemar Pestről, Rösch Frigyes Sopronból, Martinengo Ferdinánd Pozsonyból, Haefner Ernő Győről, Mezey József Nagyváradról, To-may Antal Varasdól és Weinmann Budáról képviselendik. Mi részünkről legalább is idő-előttinek tartjuk ezen urak fáradozásait, mi-dőn még ma alig van 20 számbavehető egylet Szent-István koronájának területén és azt óhaj-tanók, hogy előbb az eszmét fejlesszék, terjesz-szék minden kitalálható módon. Ha majdan mi is annyi egylettel birunk, mint p. o. a kis Ba-jorország, bátran rendezhetünk nemzetközi ebé-det. Hogy is mondja a német költő: Warum in die Ferne schweifen Sieh, das Gute liegt so nah...

— Egy nemeslelkű urhölgy végren-delete. A külügyminiszter urnak nem rég el-hunyt nagynénje, Andrássy Seraphine grófno végrendeletében átalános örökösül az orvosi fakultást nevezte ki. Többféle hagyományok levonása után, melyben a Rochus kápolnára hagyott 1000 frt is benn foglaltatik, mintegy 25—30,000 forintot hagyott alapítványul, mely-nek kamatja orvosnövendékek ösztöndíjára lesz fordítandó. Értékben mintegy 25,000 frtot hagyott még hátra, mely felől aként rendel-keztet, hogy az eladási ár három negyed rész-ben az egyetemé, egy negyed részben pedig a pesti gyermekórházé legyen. Ismerőseinek ék-szereket s egyéb becses apróságokat hagyomá-nyozott.

— Egy nő mint kortes működik a székefyöld egyik városában. Mint a „Nemere“ hallja, kitűnő hatással van a komám uram meg-komán asszony megszólítás után következő dikcio. Hir szerint a baloldal részére nyer meg sok választót ezen Majoros-féle kortes. Nem csoda, a hosszú haju asszony nem is pártolhat más politikát.

— Rajner György egykori birtokosa Tátrafürednek harminchat tetemes alapítványa közül nyolcat hagyományozott tudományos és iskolai célokra. A pesti nemzeti muzeumnak 500 frt; a pozsonyi természettudományi tár-sulatnak 500 frt; a szepes-szombati, matheóci ev. iskolának egyenkint 100 frt, az új-lesznai ev. iskolának 500 frt; a szepes-szombati két ev. iskolának azonfelül szorgalomdíjakra: 400 frt; egy tanulóknak évenként 300 frt, a kés-márki Lyceumnak, melynek a boldogult növen-déke volt 10,000 forintot hagyományozott azon feltétel alatt, hogy ez összeg „Tátrafüredi Raj-ner alapítvány“ név alatt az 1878. esztendő-től kezdve 20,000 frtra szaporodva a kamat-jainak fele része a lyceumi tanárok fizetésének emelésére, a másik fele pedig szorgalomdíjak-ra fordítassék.

— Egy angol purista hitespár Je-ruszsálembe utazván, rablók által anayira meg-fosztatott mindenétől, még ruházatától is, hogy csaknem in puris naturalibus kellett volna a szent városba mennie. — Volt azonban az an-golnál a „Times“ egy száma, minek a rablók nem látráa bé hasznát, ott haggyák; ezzel az-tán ugy felruházta magát és hitestársát, hogy tisztességesen megtarthaták bevonulásukat... Si non e vero etc.

— Arany Jánosról azt olvassuk, hogy az Attila trilogia második részét, vagyis Bu-da halálának folytatását elkészíté. Irodalmi viszonyaink közt nem kis esemény leane e rég-hallgató s teljes csöndben dolgozó költőtől egy nagyobb mű megjelenése.

— A belga akadémia pályadíjat tü-zött ki Mária Terézia kormányzásának kritikai méltatására.

— Hugó Viktor duzzadt pátbószu levelet irt a „romaiakhoz“ (vagyis a romaiak

ama csoportjához, mely a francia néphez ba-ráti a bizalmi iratot intézett) és sok nagy szó után e záradékot használja az egész emberiség megvigasztalódk, ha Roma nagy hangjá Páris nagy hangjához szól.

— A magyar kir. pénzverdéknel a folyó év első negyedében vert és forgalomba tett fémváltópénzről az államszámvéveszék kö-vetkező kimutatást közöl: 1871. végéig vere-tett 27,685.912 darab 20 kros, 48,103.209 darab 10 kros, összesen 10,348.109 frt 30 kr. 1872. első évnegyedében veretett 621,657 db. 20 kros, 148,810 db 10 kros, összesen 144,712 frt 40 kr: a pénzverdéknel 1872 április 1-én készletben volt 78,522 db. 20 kros, összesen 27,243 frt; forgalomba hozatott tehát folyó évi márczius végéig mindössze - 28.262,047 darab 20 kros 48,131,698 db. 10 kros, össze-sen 10,465,578 frt 70 kr.

— Guyos-Montpayroux urról, az ujra kinevezett pesti francia főkonzulról a „N. Fr. Pr.“ egy párisi levelezője következő képet vá-zol: „Mont-payroux kissébb rétű Emil de Gi-rardiu: cselszövő, ügyes, mindenütt nyert, csá-szárral és pápával jó barátságban élő és a mellett ellenzéki ember. A császárság utolsó törvényhozási szakában képviselő volt a balol-dallal szavazott és Rouhernél ebédelt; Ollivier ellen küzdött és Duvernoist lelki barátjának nevezte. Bizton remélé, hogy Bonaparte minis-tere lesz és szeptember 4-én sietett a köztár-saság proclamatióját a maga és mások nevében aláírni. A háboru alatt megszerzé magának a a jószívű Grévy barátságát s minthogy a for-rón óhajtott ministeri tárcza mégis soká ké-sett, bevezetetté magát általa a diplomatiiai pályára. Így lett főkonsullá. Különbén kedves ember, kellemes társalgó, és a maga idejében jobban ismerték a Palais Royal színpalái mő-gött, mint a Collége de France tantermében.

— A bécsi világkiállításra a szultán a „Divina commedia“ egy ritkaság kézirátát s a „Shahname“-nak egy Arabiában készült pompás képes példányát is készül elküldeni saját könyvtárából.

— Uj posta járatl térkép A m. k. keresk. ministerium postajáratl irodájában uj postajáratl abroszt állított össze, mely magá-ban foglalja Magyarország és társországai terü-létén közlekedő s a határos országok egyes ré-szeibe elvonuló postajáratok és vasutak menet-rendét s a gőzhajó-összeköttetéseket. A posta-igazgatóságnál egy példány 1 forintért szere-ző meg.

— Marlassy Béla Abony város jobbol-dali képviselőjelölté mult napokban kocsikázás alkalmával felülvén, kezét törte. A sérült ápo-lá-ára Kovács Sebestyén Endre pesti orvos külön vonaton utazott Abonyba, s a megsérült kart le is vágta.

— Ös elefánt maradványaira találtak Dráva-Szt.-Mártonban pincze ásás alkalmával. A két mázsát nyomó csontok egy pécsi keres-kedő birtokába jutottak.

— Petőfyról a világhírű „Revue de deux mondes“ egyik írója: G. Perrot igen kedvező véleményvel van ama francia kötet után, melyet költeményeiből Ujfalvi és Des-bordes Válmoré H. közelebb adtak ki. Dicséri képzelmenek merész röptét, fenségét s elraga-dó költészetét. Petőfit — úgy mond — ma-gyar Berangernak szokták nevezni, e gyűjte-mény azonban meggyőz minket arról, hogy Petőfinél nagyobb a változatosság, a képzelem gazdagsága, mint Berangernél. S e füzetke ol-vasása után mindenki fájlnai fogja, hogy e költeményeket, melyek mindenike egy-egy mesterműnek látszik lenni a költészet terén, eredetiben nem élvezheti. Ismerteti egyszer-smind Ajous és D. Lévynek Magyarországról irt francia munkáit, megjegyezve, hogy e há-rom könyvből is tiszta fogalmat lehet alkotni, ama népfaj jelleméről és tulajdonságairól, mely noha csak öt millió emberből áll, de jelenleg, s mig jó hosszú ideig Európa keleti részén a legelső szerepek egyikét van hivatva játszani

— Gr. Henckel Hugó, híres sportmann megvette gróf Zichy Bodog oroszvári birtokát, mely öt ezer hold s pompás kastélyból áll.

— Császári ajándék. Vilmos német császár Alsó-Lövő evangélikus német egyházá-nak közelebb 10 mázsa ágyubronzot ajándéko-zott harangöntésre. A bronzot Schmidág lövői lelkész kérte a német császártól, ki is azonnal intézkedett, hogy a bronz illető helyére szál-litassék. Még e nyár folytán elkészül a ha-rang is.

— Szénteleg Nagy-Váradon. Közelebb hét mértföldnyi távolban Nagy-Karától öt-száz ezer öl területen szénlerakodást fedeztek fel. A szén mint szakértők állítják, a legjobb minőségű.

— A magyar keleti vasut. A f. hó 24-ikére egybehivott, de kellő számu részvé-nyek letétele hiányában abban maradt közgyű-lés helyett f. évi jun. 3-n tartja a társulat közgyű-lését, mely a részvények számára való tekintet nélkül határozatképes lesz és így meg is fog tartatni. A N. fr. Pr. ez alkalmából felszólal és figyelmezteti a részvényeseket, hogy a tár-sulat válságos helyzetben van és ezért minden

részvényesnek érdekében áll a gyűlésen meg-jeleni. Aztán kiemeli, hogy felfogása szerint a magy. kormány a keleti vasut mai helyzeté-ben legalább is annyiban részes mint az igaz-gatóság. A deficit már akkor, midőn Warring a szerződést felbontá, 8 miliora ment és a kor-mány ezen iszonyatos dolgokkal szemben is megengedte a szerződés felbontását s a leltár készítésének elhalasztását. És ebből azt a kö-vetkeztetést vonja, hogy az állam a kártalaní-táshoz is hozzájárulni tartozik. Jelemzőnek tart-juk a „N. fr. Presse“ erre vonatkozó sorait: „Magunk is tudjuk — úgy mond — hogy mai magyar viszonyok között nehezebb lesz a kor-mánynak az új törvényhozó testület elé azon követeléssel lépni, hogy az ő és idegenek mu-lasztásait az ország fizesse meg. De kérdjük: vajjon az aláírt szerződések iránti tisztelet s az állam hitelére való tekintet nem írja-e legalább is azt elő, hogy a mostani és előbbeni minis-terek részvétele egészben elismertessék? Ha a keleti vasutügyet per gyanánt fogjuk fel, hol mindent tagadni lehet, akkor természetesen igaza van a kormánynak midőn minden felelőssé-get az igazgatóságra hárít, ki nem vonható fe-lelősségre. De ez sem a tárgy jelentőségével, sem a kormány méltóságával és tekintélyével nem egyezhető össze.“ Ebből kitűnik, hogy a N. fr. Pr. a keleti vasut részvényeseinek, az angol banknak és más pénzhatalmasságoknak érdekét nagyon komolyan magáévá teszi és a magyar kormányt arra akarja bírni, hogy a deficit fedezéséhez tetemes összeggel járuljon. De a tényállás voltaképpen olyan, hogy az ál-lam mint ilyen nem köteles a deficitből többet elvállalni, mint a mennyit a több beruházás okozott. Ez az eddig nyilvánosságra jött adatok alapján 1 millió frtra sem megy. Többet tehát jogosan nem várhatnak a részvényesek a ma-gyar kormánytól, sőt ezt is csak tőkeberuhá-zás és nem ajándék gyanánt remélhetik.

KÖZGAZDASÁG.

A kolozsvári kisegítő pénztár-egylet közgyűlése.

(GV) A kolozsvári kisegítő pénztár-egylet közgyűlése folyó hó 26-án 11 órától kezdve folyt le kevés számu tagok jelenlétében. Az intézet fāradhatatlan igazgatója, Tauffer Ferenc megnyitván az ülést, mindenekelőtt az igazgató választmány jelentését olvasá fel a mult évi üz-lel forgalomról, mely jelentést lapunk legköze-lebb egész terjedelmében közleni fogja. Most csak annyit emlíünk meg, hogy az aratott kezek által vezetett kisegítő pénztár-egylet for-galma évről évre örvendetes progressiv mérték-ben nő és ugy a derék igazgató választmány, mint a buzgó tisztviselők teljes mértékben megérdemlik azon hálás elismerést, melyet Fi-lep István tagtárs indítványozza, jegyzőkönyvi-leg megörökíteni rendelt a közgyűlés. Majd a számadás vizsgáló bizottság jelentése olvastatott fel, mely szinte kiemelte azon rendet és pon-tosságot, mely az intézet körében meghonosult; a tetszéssel fogadott bizottsági véleménynek azon nézetét, hogy jövőre a leltári tárgyak rő-vid minőségű leírása is eszközöltessék; közgyű-lés magáévá tévén a számadó tisztviselőknek a fenhagyandók fenhagyásával az absolutoriumot megadta.

A pénztár vizsgáló bizottság jelentése több hivatalos felvilágosításra adott alkalmat. Bog-dán István ugyanis megütöközt azon, hogy e bizottság jelentésének számadatai nem egyez-nek meg a kiosztott zárszámodás tételeivel és csak tüzetes informálás nyomán győződött meg arról, hogy a közgyűlésileg megválasztott pénztár viz-sgáló bizottságnak feladata épen abban áll, a pénztárt váratanul meglepni, annak államánait leltározni s az eredményről a közgyűlésnek je-lentést tenni. Ezen vártatlan meglepetésből ter-mészetszerűen folyik, hogy az bizonyos naphoz köve nem lehet, nem szabad, hogy köve legyen és ugy hisszük, Bogdán urat is csak az zavar-ta meg, hogy a vizsgáló bizottság ezuttal épen December 29-én tehát rövid idővel számarás előtt szállott ki. Ezen kis intermezzo után, az u. n. segélyező bizottság jelentése lett volna felolvasandó, de Bogdán István még a kiadás két tételére kért felvilágosítást, mely 5464 frtot mutat ki tiszti fizetésekre és 8792 frt. 79 krt igazgatási tisztviselők fizetésére, ezen két féle hivatalnokl kvalitásra nézve Bogdán nincs tisztában. Ki lett azonban jelentve, hogy ezen járulék utalványozása s a megrótt nevezet hasz-nálata a még jogerőben fenálló régi alapsza-bályokon alapszik és így ezen interpellatio is csak a felszólaló tájékoztatásáig tartott tett tanu-ságot!

A segélyező bizottság jelentése számot ad azon 500 frtnyi összegről, melyet szegény ta-gok felsegélésére volt szánuva. Összesen 57 tag lett segélyezve, az egyenként kiosztott maximuma 23, a minimum 3 frtot tett. Tauf-fer igazgató kéri, hogy az új alapszabályok le-érkezéig — melyek a segélyezési összeg fedezé-tére nézve másként határoznak, a közgyűlés ujjlag 500 frtot utalványozzon a folyó évre, mely utalvány azon kikötéssel adatik meg, hogy az összeg az új szabályok beérkezé-séig hosszabb vagy rövidebb idő tartama

szerint arányosítva használtassék fel. Ez ötlet-ből Nagy Lajos kérdést támaszt, minő stadium-ban áll egyáltalában az alapszabályok ügye? Egyleti titkár Gáman Zsigmond ismerteti a ministerialis rendeletben felhozott kifogásokat, melyek miatt már harmadizben felesel az egy-let azon szörszálhasogató referenssel, ki csupa alaposságból saját magának is ellent mond egyik másik átiratában. A közgyűlés választmány el-járását helyeselve s a magáévá téve, saját keb-léből indítandó feliratban is sürgetni határozza az alapszabályok megerősítését. A számadás és pénztárvizsgáló bizottságok tagjai tovább ezen is felkértek terhes tisztük viselésére. A tiszt-viselők és választmány az új szabályok leér-kezéig folytatni fogják működésüket. A jegy-zőkönyv hitelesítésével Filep István, Nagy La-jos és Hirschfeld József tagtársak bizatván meg, a közgyűlés eloszlott.

A kolozsvári piaci-árjegyzék május 23

(alsó ausztriai mérő középar).

Tisztabúza 6 frt 30 kr. Elegybúza 5 frt. Z kr. Rozs 4 frt 48 kr. Árpa 2 frt 80 — tab 1 frt 70 kr. Törökbuza 4 frt 84kr. Pi-tyóka 2 frt 64 kr. Marhahus fontja kr. 25.

A M.-Vásárhely piaci árai máj. 23-ról, alsó ausztr mérője. Tisztabúza 4 ft. 78 kr, rozs 3 ft 90 kr. Elegybúza 4 ft 18 kr. Zab. 1 ft 84 kr. Széna köve 1 ft 80 kr. Egy öl fa 36 hüv. hosszú 15 ft — kr. Egy font fagygyugyertya 40 k. Marhahus fontja 22 kr. Konyhaliszt — ft 12 kr. Lencse kupája 22 kr Paszuly kupája 18 Burgonya, mérője 2 fri — kr. Disznózsir 60 kr. 76 kr.

A décsi piaci árjegyzék május 23. uszt. mérő Búza 6 ft 60 kr., elegybúza 4 ft 50 k. rozs 4 ft 90 kr. kukorica — ft — kr. Zab 1 ft 60 kr. pityóka 2 ft 9 kr. Egy mázsa szalonna — ft — kr. Egy ioze disznózsir 60 kr. Egy kupa borsó 20 kr., len-cse, icéje 28kr. paszuly, icéje 20kr. Egy má-zsa kenyérliszt — frt. Egy font marhahus 20. Egy mázsa széna 1 frt 80 kr. Egy öl tűzi a kemény 7 ft 50 kr.

A n.-enyedi piaci árai május 23. a. uszt. mérő tisztabúza 6 ft 15 kr. rozs 3 ft 70 k. elegybúza 4 ft — k. zab 2 ft 10 kr. Szé-na 2 ft. 40 k. Egy öl fa 36 hüv. hosszú 11 frt — kr. Marhahus fontja 20 kr. Konyhaliszt 10 kr. Borsó mérője 20 kr., lencse 24 kr. paszuly ft 16 kr. —

A szamosújvári piaci árai május 23. alsó a mérő tisztabúza, ausztr. mérője, 6 ft 20 kr. elegybúza 4 ft 80 kr., rozs 4 ft 10 kr., tö-rökbuza — ft — kr., zab 1 ft 60 kr, széna mázsája 2 ft 20 kr. Egy öl fa 36 hüv. hosz-szu 12 ft. — kr. marhahús fontja 21 kr., kony-halaszt 9 kr. —

Távíratl tudósítás a bécsi tőzsdéről.

Május 27-én 5%. Metalliques 100 fr 64.75 Kamat—. 5%. Nemzeti kölcsön 100 frt. 72 15. 1860. Kölcsön 103.75. Bankrészvény 825. — Hitelintézeti részvények 336.20. London 10 ft. st. 112.85. Ezüst 111.10. Cs. kir. arany 5.43. Napoleondor 9.01.³/₁₀.

Urbéri kötvények: Magyarország 82.—. Temesi 79.25. Erdélyi 79.—. Horváthországi 84.—.

Felelős szerkesztő Szász Béla.

Nyiltér**)

Biasini gyorskocsi menetrendje

1872. május 7-től:

Május 6-ikán a m. k.-vasut Tövis—Megyesi vonala a forgalomnak átadatván, az egész vasuti menetrend Felvincz, Marosvásárhely és Károlyfehérvár között változás alá jött, a gyorskocsi indulását is a vasut érkezése és indulásához kellett szabályozni, hogy minden Felvinczre érkező és onnan elinduló vasutakhoz közvet-len csatlakozás legyen. —

A gyorskocsi indulnak Kolozsvárról Felvinczre naponta kétszer reggeli 3, és délután 4 órakor. —

Felvinczről Kolozsvárra reggeli 4 órakor és délután 3 órakor a vasut megér-kezése után. — Kolozsvárról Déésre marad a régi indulási idő reggeli 8 óra na-ponta.

Déésről Kolozsvárra délután 1-óra. — 1 hely ára Kolozsvárról Felvinczig vagy vissza I. Coupeba 4 frt, hátulso 3 ft. 50 kr 30 font szabad podgyászszal.

Kolozsvárról Szamosújvárra 2 ft. 40. Ko-lozsvárról Déésig 3 ft. 20. — 30 font szabad podgyászszal.

**) E rovat alatt közzétetté csak a sajtóhá-tóság irányában válla feltevések.

Minden betegnek erő és egészség gyógyszer és költség nélkül:

Revalescieré Du Barry

Londonból.

Mióta ő szentsége a pápa az izletes Revalescieré du Barry használata folytán szerencsésen ismét helyreállott és több orvos és kórház annak hatását elismerte, senki sem kételkedend e becses gyógytáplálék erejében, s a következő betegségeket említi fel, melyeket a gyógyszer alkalmazása költség nélkül meggyógyít: gyomor-, idég-, mell-, tüdő-, máj-, mirigy-, nyákhártya-, légzés-, hólyag- és vesebajokat, gümőkört, aszkórt, asthmát, köhögést, emésztetlenséget, dugulást, hasmenést, álmatlanságot, gyengeséget, vérhaszt, vízkórt, lázt, szédülést, vértolulást, fülzúgást, rosszszullást, hányást még a terhesség alatt is, diabetet, melakórt, elsoványodást, csúzt, közszynt, sápkórt. Kivonat 72,000 bizonyít-

ványból, oly esetekben, melyek minden gyógyszernek ellentállottak.

71.811. számú bizonyítvány

Dover, 1860, dec. 20-kán.

24 éves koromban hagytam oda az egyetemet — szótöréssel egészszéggel, sem enni sem inni nem voltam képes, borzasztó fájdalmak és hányás nélkül, folytonosan álmatlan éjjel a testet és lelket elbágyasztották és két évi orvosi kúra Londonban annyira rosszabbította állapotomat, hogy csontvázzá szvám össze alig nyomtam 100 fontot, minden tagomban reszkettem és alig bírtam lábamon megállni. Már felhagytam minden reménnyel, midőn megismerkedtem Du Barry Revalescieréjével, és e megfizethetlen szer egészszégemet 60 nap alatt helyreállította, mely idő alatt a Revalescieré folytonos alkalmazása mellett 23 egyegyed fontot nyertem izomban és idegerőben. Szenvedéseim hihetetlenek voltak, hálám e becses gyógytápszer iránt végtelen. Spenser Péter.

St. Romain des Isles, 1862, nov. 27.

Az égneik hála! Du Barry Revalescieréje 18 évi kómat mell- és gyomor-fájdalmakkal és éjjeli izzadsággal, fülzúgás és általános gyengeséggel eloszlatta és nekem az egészszégnek pótolhatlan kincsét visszaadta.

Comparot J.

72.418. számú bizonyítvány

Obergurig, Bautzen mellett (Szászország) 1869 jan. 17-kén.

Hosszabb idő óta szenvedtem borzasztó lélegzési fájdalmakban, melyek ellen sok helyütt kerestem, de sehol sem találtam segítyt. Mely hálával elismerem, az ön jeles Revalescieréjének hatását; tisztelettel:

Masling Ernő.

Táplálóból levén mint a hus, a Revalescieré felnőttek és gyermekeknek 50-szeres árát megtakarítja gyógy-szerekben.

Bádószelenczékben fél fontos 1.50, 1 fontos 2.50, 2 fontos 4.50, 5 fontos 10 frt. 12 fontos 20 frt. 24 fontos 36 frt. Revalescieré chokoládé por- és tábla alakban 12 csészére 1.50, 24 csészére 2.50, 48 csészére 4.50. porban 120 csészére 10 frt. 288 csészére 20 frt. 576 csészére 36 frt. Kapható: Barry du Barry és társánál Bécs, Wallischgasse 8 sz. Kolozsvárt: Binder gyógyszerésznél. Pesten: Török, Linzben: Haselmayer, Prágában: Fürst J. Brünhnen: Eder F., Debreczenben: Mihálovics István gyógyszerésznél, Duna-Földvár: Nadhera Pálnál, Károlyváros: Brilli F. né, Kanizsán: Lovak Károlynál, Maros-Vásárhelyt: Fogarasi Dömötörnél, Pozsonyban: Pisztori Felixnél, Székes-Fehérvárott: Dieballa Györgynél, Vágujhelyen: Conlegrer Ignácznál, Csernovitzban: Schnireh Ignácznál, Varasdon: dr. Halter A. nál, Ágrámban: Irgalmasok gyógyszerházában, azonkívül a bécsi ház postai utalvány vagy utánvét mellett szétküldi.

Legujabban megjelentek
és Stein János könyvkereskedésében Kolozsvártt kaphatók:

Párisi titkok.

Irta Sue Jenő. Francziából. I.—V. kötet.

Egy-egy kötet ára 80 kr.

TOLLA FERARDI.

Regény. Irta About E. Fordította Farkas Albert. Ára 1 frt.

SZERELMI PERPATVAROK.

Regény. Irta B. Bibra Ernő. 3 kötet ára 3 frt.

A pusztai herczeg leány.

Regény. Irta Marlitt E. Fordította Beniczky Irma. 3 kötet ára 3 frt.

Bibliai szöveg-tár.

Több jeles német szerző munkái és saját bibliai ösmerete után készítette Bakóczy János, ref. lelkész. Ára 2 frt.

AZ ARANY RABJAI.

Elbeszélések Erdély aranyvidékéről s a bányász nép életéből.

Irta Lukács Béla. Ára 1 frt 40 kr.

A magyar nép élceze szép hegedűszóban.

Őszszegyűjté Jókai Mór. Ára 80 kr.

BARNABY RUDGE.

Regény. Irta Dickens Károly. Angolból fordította Berczik Árpád. 3 kötet ára 5 frt.

A bíróságokra és törvénykezésre vonatkozó
1870, 1871, 1872-dik évi rendeletek és utasítások.

Hivatalos kiadás.

Ára 8-adrétben 1 frt 20 kr. Zsebkidásban 1 frt.

Földhitel kölcsön

Telekkönyvileg rendezett földbirtokokra 5 1/4 % kamat 2 1/4 % törlesztés 22 évre. — 5 3/4 % kamat 1 % törlesztés 34 évre, nagyobb kölcsönöket még előnyösebb feltételek mellett is eszközöl a hatóságilag engedélyezett általános

„Ipar- és kereskedelmi ügynöki iroda“

Kolozsvártt bel-monostor 178 sz. emelet. Értekezhetni d. u. 1-től 4 óráig.

A Liebig-féle Kumys kivonatot

a bécsi egészségügy hatóság által gyógyszerül elismert és a krakkói tudós társaság által kiválólag ajánlt e szert a legelső rangú orvosi facultások egybehangzó véleménye szerint az első hely illet meg minden eddig a tüdőkört ellen ismert és alkalmazott szerek sorában. — Gyorsan és biztosan gyógyítja a **tüdő-vészt** (a legelőhaladottabb stadiumba), a **gümőkört** (ismertető jelei: vérhányás, mell, láb- és lélekzet-hiány); **gyomor-, bél- és bronchialis catarrhust**, **Anémia-t** (vérszegénységet) tartós betegeskedés és a mercurium hosszas használata következtében; **Chlorosis-t** (sápkór); **Asthma-t**, **Sorvadást**, **Hátgerinczsorvadást**, **Hysteria-t** és **Ideggyöngeséget**.

Üvege 1 frt. o. ért. Dobozok 4-től bárhány üvegeig.

A szállítás történik a **Kumys gyógyintézet** központi raktára által **Wien, Mariahilferstrasse 36. Bern (S. Friedli jun.)**

N. B. Eddig eredménytelenül orvosszerekkel gyógyított betegek teljes bizalommal tegyenek egy utolsó kísérletet a Liebig-féle kivonattal.

Hirdetmény.

A Kolozsvár sz. kir. városi pálinka korcsmárlási jog alólt haszonbérloje ezennel köztudomásra juttatja, hogy a helybeli, valamint a vidéki közönség kívánalmainak megfelelően és különösen a **városi közönség előnyére** oly gazdának, a kik mezei napszámosak és más napibér mellett használandó egyének részére gabona-pálinkát és szeszt fogyasztanak, azt ezuttal jutányosabb árban fogja kiszolgáltatni.

A fennálló gyakorlat szerint a közönség kötelezve van a haszonbérlo kizárólagos jogához magát alkalmazni és csak 5 erdélyi vedret és azon felüli mennyiségben pálinkát vagy szeszt mástól, mint haszonbérloától vásárolni.

A t. közönség óhajtatásainak engedve, haszonbérlo indítatva látja magát a gabona-pálinkát és szeszt a **fennirt czélra 1 = egy vedrenként is** a helybeli és vidéki közönségre nézve különböző árfeltételek mellett, bel-monostorutczai 192. sz. alatti és külső-monostorutcza végén a vámsorompó melletti raktáraiból az alábbirt feltételek mellett jutányos árakban kiszolgáltatni, u. m.

Vidékieknek,

Helybelieknek,

csak a bel-monostorutcza 192. sz. alatti raktárból:

5 veder gabona-pálinka 17—19 fok. 10 f. 50

1 " " " " " " " " 3 ft. —

1 " szesz 22—24 " 4 ft. —

1 " " erős 36—38 " 6 ft. 80

Nagyobb mennyiségben a rendes fok-szerinti **legolesőbb** piaci árfo-lyamban.

Az 5 vedrenként és azon felüli t. vásárlók figyelmeztetnek, hogy oly meny-nyiséget többeknek magok között felosz-tani megmenegedtetik.

Megjegyzés: A pálinka korcsmárlási jog megóvása tekintetéből szükséges ellenőrzés végett a **helybeliek** által napszámosok számára a gabona pálinka és szesz vásárlása egy a haszonbérloiség irodájában váltandó kézi könyvecske használata mellett történhetik.

A külső-monostorutczai raktárból az ott megállapított olcsóbb árak mellett az ital csak oly vidékieknek szolgáltat ki, a kik **csupán a monos-tori útvonalon távoznak a városból**, de onnan a városra vissza hozni, vagy más vonalon keresztül vinni az italt, meg nem engedhető, a mi, ha ilyenmü vissza élésen bár ki rajta kaphatnék, mint a haszonbérloiségi jog áthágási tárgyának tekintetik és annak értelmében az illető büntetés alá vonatik, figyel-meztetvén a t. közönséget, miszerint a ki ezen itt kijelölt raktárból pálinkát, vagy szeszt vásárolni óhajt, úgy tekintetik, hogy a pálinka haszonbéri jog áthágásra vonatkozó a városi közig. tanács által m. évi Junius 20-kán 3057 — 1871 tan. szám alatt megerősített és ugyan azon nap kibocsátott hirdetményben foglalt 4., 5. és 6. pontokban körülírt büntető eljárásoknak minden ellenvetés nélkül belee gyezőleg aláveti magát. Oly vidékieknek azonban, kik az italt a bel-monostorutczai raktárból, az ott megszabott árak szerint vásárolják, a városbóli kivitel bármelyik vonalon is megengedtetik.

Vidékiektől posta útján tett megrendeléseket mindennemü szesz italokra az itten feltett legolesőbb árak mellett pontosan teljesitendek. Végül tudatni óhajtom a helybeli és vidéki nagybani szeszvásárló t. közönséggel, miszerint a közönséges szeszen kívül a finomítottból is (rectifált) itt helyben jelentékeny raktárt tartok, és bár mely szeszgyárral versenyezve a legjutányosabb fok szerinti árakat szabandok. — Ebbeli megrendeléseket minden időben gyorsan és pontosan teljesitendek.

Kolozsvártt, 1872. május 1-én.

KISS SÁNDOR.

Nyomatott az ev. ref. főtanoda betűivel kiadó-tulajdonos Stein Jánosnál.